

Que setanta-cinc anys no són res i nou dones encara menys

Els assistents als premis Nadal i Pla reclamen guardons amb nom de dona

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

El premi Nadal compleix aquest any 75 anys. I el Josep Pla en va fer 50 l'any passat però la primera edició, la del 1968, es va entregar el 6 de gener del 1969. O sigui que avui fa 50 anys exactes que Terenci Moix va guanyar-lo per la seva esclatant *Onades sobre una roca deserta*. Agafo del meu arxiu una vella revista *Destino* publicada l'11 de gener d'aquell any. Hi ha un gran reportatge de la gala, esclar, allò dels grups editorials ja s'estilava llavors.

Les fotos són impressionants. El saló del Ritz segurament és el mateix on soparem avui. Terenci, que només tenia 26 anys, va passar tota la vetllada al costat del seu gran amic Baltasar Porcel. També hi apareixen Samaranch, Margarita Riviere, el boss Josep Vergés, José Maria Gironella i els jurats Josep Maria Espinàs i Néstor Luján, que eren cunyats, per cert. Pots consultar també el resultat de les successives votacions i és fabulós descobrir els noms que es van quedar pel camí: Vicenç Riera Llorca, Guillem Frontera, Joaquim Carbó i, atenció, Blai Bonet. Aleshores ja s'escriuen cròniques com aquesta que estic escrivint, unes pàgines amb el paraigua "*El ambiente del Nadal*" i amb titulars de tan pedigrí com "*La fiesta del Nadal dignifica Barcelona*" o "*El Nadal, un premio incrustado en la vida ciudadana*".

Un clàssic espanyol

Doncs sí, noces de platí i noces d'or més un. Per celebrar l'efemèride, Destino ha editat un petit llibret commemoratiu en què familiars de guanyadors com Miguel Delibes i Carmen Laforet expliquen coses sobre els insignes guanyadors. També remarca que el Nadal és un clàssic de les lletres espanyoles. Entre el rum-rum de la recepció del Palace se senten alguns pronòstics. S'espera que pel 75è aniversari el guanyador sigui de pes. A cau d'orella em xiuxiuegen possibilitats que no van especialment per aquí.

Dels més puntuals és el llibreter Guillem Terribas. Com que ve de Girona ha vingut amb temps i fent de xofer del seu germà Carles, del Martí Gironell i de la Carme Ferrer, presidenta de l'Associació de Llibreters en Llengua Catalana. El

El saló de l'Hotel Palace va acollir ahir la gala de la 75a edició del premi Nadal i la 51a edició del premi Pla. CÈLIA ATSET

Expectativa
El rum-rum
apuntava a un
autor de pes
com a
guanyador
del 75è Nadal

Guillem m'ensenya una foto del matí de Reis de la seva neta Carla. Veig una altra presidenta, aquesta de l'Associació d'Editors, la Montse Ayats. I, per cert, que sento uns quants comentaris en el mateix sentit: "Ja seria hora que el Pla fos per a una dona". I no és un desig fútil. De 50 edicions, només nou guanyadores: Teresa Pàmies, Maria Àngels Anglada, Olga Xirinacs, Maria Mercè Roca, Carme Riera, Isabel Oles-ti, Empar Moliner, Eva Piquer i l'última, el 2010, Lluïcia Ramis. El mateix xiuxiueig d'abans em diu que ja puc esperar-me assegut.

Els polítics

Arriba el moment que sempre estic esperant, aquell en què els polítics i expolítics passen al reservat del soterrani i no es barregen amb els plebeus: Artur Mas, Ferran Mascarell, Joan Subirats... Ah, mira, n'hi ha un que sí que s'hi barreja, és Joaquim

Nadal, que ja fa uns anys que explora viaranys literaris. A Xavier Rubert de Ventós l'acompanya la seva filla Xita. Entre la concurrència veig Marcel Mauri i Marina Llansana, Alicia Kopf, Carme Riera, Pepe Ribas, Enric Calpena, Alicia Giménez Barlett, Care Santos, Paula Bonet, Najat El Hachmi, Genís Sinca, Héctor Bofill i David Castillo.

També dues cineastes, Laura Mañá i Leticia Dolera i un cantant, Gerard Quintana, que al març publica la seva primera novel·la: "De fet és la segona perquè la primera la vaig deixar a mitges per començar aquesta". De lluny albiro Pere Gimferrer, el gran irreductible, amb una sensacional corbata florejada que fa joc amb la catifa del Palace. Que sigui aquesta, l'autèntica, la més esplendorosa celebració d'aniversari. —